

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Кзз 1198/2021
30.11.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Мирољуба Томића, Невенке Важић и Радмиле Драгичевић Дичић, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Ивана Нике, због кривичног дела убиство у покушају из члана 113. у вези члана 30. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз 1251/21 од 22.10.2021. године, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К 355/19 од 08.02.2021. године и Апелационог суда у Београду Кж1 444/21 од 18.06.2021. године, у седници већа одржаној дана 30.11.2021. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ као основан захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз 1251/21 од 22.10.2021. године и утврђује да је правноснажним пресудама Вишег суда у Београду К 355/19 од 08.02.2021. године и Апелационог суда у Београду Кж1 444/21 од 18.06.2021. године, учињена повреда закона из члана 439. тачка 3) Законика о кривичном поступку у вези члана 68. став 1. Кривичног законика у корист окривљеног Ивана Нике.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К 355/2019 од 08.02.2021. године, окривљени Иван Ника, оглашен је кривим због кривичног дела убиство у покушају из члана 113. у вези члана 30. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од четири године у коју се урачунава време проведено у притвору од 03.05.2019. године до упућивања у Завод за извршење кривичних санкција. На основу члана 264. ЗКП, окривљени је ослобођен плаћања трошкова кривичног поступка и паушала, те је одлучено да исти падају на терет буџетских средстава суда. Оштећени АА је на основу члана 258. ЗКП, упућен да имовинскоправни захтев оствари у парничном поступку.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 444/21 од 18.06.2021. године, делимичним усвајањем жалбе Вишег јавног тужиоца у Београду, првостепена пресуда је преиначена, само у погледу одлуке о казни, тако што је другостепени суд окривљеног Ивана Нику, због извршења кривичног дела убиство у покушају из члана 113. у вези члана 30. КЗ, за које је првостепеном пресудом оглашен кривим, осудио на казну затвора у трајању од пет година, у коју се урачунава време проведено у притвору

од 03.05.2019. године до упућивања у Завод за извршење кривичних санкција, док су жалба Вишег јавног тужиоца у Београду у преосталом делу и жалба браниоца окривљеног, одбијене као неосноване, а првостепена пресуда је у непреиначеном делу потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда Републички јавни тужилац поднео је захтев за заштиту законитости Ктз 1251/21 од 22.10.2021. године, због повреде закона из члана 439. тачка 3) ЗКП, у вези члана 68. став 1. КЗ, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји као основан захтев и утврди да је наведеним правноснажним пресудама повређен закон у корист окривљеног.

Врховни касациони суд је на седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП) размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је основан.

По налажењу Врховног касационог суда, основано Републички јавни тужилац у захтеву за заштиту законитости указује да је побијаним правноснажним пресудама учињена повреда закона из члана 439. тачка 3) ЗКП, у вези члана 68. став 1. КЗ, у корист окривљеног Ивана Нике.

Наиме, из списка предмета произлази да је окривљени Иван Ника, правноснажном пресудом Вишег суда у Београду К 355/19 од 08.02.2021. године, оглашен кривим због кривичног дела убиство у покушају из члана 113. у вези члана 30. КЗ које кривично дело је извршено дана 29.04.2019. године и осуђен на казну затвора у трајању од четири године у коју се урачунава време проведено у притвору.

Одлучујући о жалбама Вишег јавног тужиоца у Београду и браниоца окривљеног изјављеним против првостепене пресуде, Апелациони суд у Београду је побијаном другостепеном пресудом делимичним усвајањем жалбе Вишег јавног тужиоца у Београду преиначио првостепену пресуду, само у погледу одлуке о казни, тако што је окривљеног Ивана Нику због кривичног дела убиство у покушају из члана 113. у вези члана 30. КЗ, за које је првостепеном пресудом оглашен кривим, осудио на казну затвора у трајању од пет година у коју му се урачунава време проведено у притвору од 03.05.2019. године до упућивања у Завод за извршење кривичних санкција, док је жалбу Вишег јавног тужиоца у Београду у преосталом делу и жалбу браниоца окривљеног одбио као неосноване, а првостепену пресуду је у непреиначеном делу потврдио.

У образложењу наведене пресуде Апелационог суда у Београду, између осталог, је наведено да су оцењени као неосновани жалбени наводи Вишег јавног тужиоца у Београду којима се указује да је првостепени суд доносио одлуку о казни, повредио кривични закон јер није применом члана 68. став 1. КЗ опозвао условну осуду која је окривљеном изречена пресудом Другог основног суда у Београду К 785/19 од 06.02.2020. године, налазећи да наведену условну осуду не треба опозвати, из разлога што се у конкретном случају ради о кривичном делу тешке крађе које није истородно

са предметним кривичним делом, тако да сама природа тог кривичног дела не указује на нужност примене одредбе члана 68. став 1. КЗ.

Правноснажном пресудом Другог основног суда у Београду К 785/19 од 06.02.2020. године окривљени Иван Ника оглашен је кривим због кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 3) у вези члана 61. КЗ, које кривично дело је извршио дана 21.04.2019. године, па му је изречена условна осуда, тако што је утврђена казна затвора у трајању од осам месеци са роком проверавања од три године. Наведена пресуда постала је правоснажна истог дана када је и донета – 06.02.2020. године.

Одредбом члана 68. став 1. КЗ, којом је регулисано опозивање условне осуде због раније учињеног кривичног дела, прописано је да ће суд опозвати условну осуду, ако после њеног изрицања утврди да је осуђени извршио кривично дело пре него што је условно осуђен и ако оцени да не би било основа за изрицање условне осуде да се знало за то дело, у ком случају ће применити одредбу члана 67. став 3. тог законика.

Из цитиране законске одредбе произлази да до опозивања условне осуде, због раније учињеног кривичног дела долази ако су испуњена два услова и то: кад суд утврди да је после изрицања условне осуде окривљени извршио кривично дело пре него што је условно осуђен и ако је у питању такво дело да не би било основа за изрицање условне осуде, да се за њега знало. Према томе, ако се после изрицања условне осуде утврди да је осуђени извршио кривично дело за које се не би могла изрећи условна осуда, суд мора да опозове ранију условну осуду.

У конкретном случају, Виши суд у Београду, је правоснажном пресудом К 355/2019 од 08.02.2021. године, утврдио да је окривљени кривично дело убиство у покушају из члана 113. у вези члана 30. КЗ, извршио дана 29.04.2019. године, дакле, пре него што је условно осуђен правоснажном пресудом Другог основног суда у Београду К 785/19, која пресуда је постала правоснажна дана 06.02.2020. године.

Надаље, према одредби члана 66. став 2. КЗ, која прописује услове за изрицање условне осуде, ова кривична санкција се не може изрећи за кривична дела за која се може изрећи казна затвора у трајању од осам година или тежа казна.

Следствено изнетом, забрана изрицања условне осуде односи се и на кривично дело убиство из члана 113. КЗ за које је прописана казна затвора од пет до петнаест година.

Будући да је Виши суд у Београду, окривљеног Ивана Нику огласио кривим због кривичног дела убиство у покушају из члана 113. у вези члана 30. КЗ, које је извршио дана 29.04.2019. године, дакле, пре него што је условно осуђен правоснажном пресудом Другог основног суда у Београду К 785/19 од 06.02.2020. године, а за које кривично дело се не би могла изрећи условна осуда у смислу члана 66. став 2. КЗ, с обзиром на прописану казну, то по налажењу овог суда, није ни било основа за изрицање условне осуде да се за то дело знало. Следствено изнетом, код постојања оба услова из члана 68. став 1. КЗ за опозивање условне осуде због раније учињеног кривичног дела Виши суд у Београду је морао опозвати изречену условну осуду цитираном правоснажном пресудом Другог основног суда у Београду и окривљеном изрећи јединствену казну затвора применом одредбе члана 67. став 3. КЗ.

Како Виши суд у Београду, супротно одредби члана 68. став 1. КЗ, није опозвао условну осуду, иако су за то били испуњени законски услови, то је одлуком о кривичној санкцији побијаном првостепеном пресудом учињена повреда закона из члана 439. тачка 3) ЗКП у вези члана 68. став 1. КЗ, у корист окривљеног Ивана Нике.

Исту повреду закона учинио је и Апелациони суд у Београду, одбијањем жалбе Вишег јавног тужиоца у Београду у делу којим је указано на наведену повреду закона.

Стога је Врховни касациони суд, имајући у виду напред наведено, усвојио као основан захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца, те је на основу члана 492. став 1. тачка 3) ЗКП, утврдио да је побијаним правноснажним пресудама учињена повреда закона из члана 439. тачка 3) ЗКП у вези члана 68. став 1. КЗ, у корист окривљеног Ивана Нике, при томе не дирајући у правноснажност наведених пресуда.

**Записничар - саветник
Весна Веселиновић,с.р.**

**Председник већа - судија
Бата Цветковић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић